

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 6.6.2012

Číslo: Ročník 22 (2012), Číslo 2

Sekce: Knihovnické vzpomínání

Název článku: Jak jsme aneb Retrovzpomínky M. M.

Autor: Marcela Machová

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20120228>

Jak jsme aneb Retrovzpomínky M. M.

Marcela Machová

Ke vzpomínání na „staré dobré časy“ v knihovně jsem „přinutila“ svou kolegyni Marcelu Machovou. Za ta léta, co se známe, jsem od ní vyslechla mnoho úsměvných příběhů o jejich začátcích v knihovně. Snad malá ukázka vykouzlí úsměv i na vaší tváři. A možná vás inspiruje k vlastním vzpomínkám. Budeme se těšit, že nám je také zašlete.

Marta Lelková

Jak jsme se s Láďou Vacinou dobývali do knihovny v Hlavňově

Když jedete na Hvězdu, nevyhnete se obci Hlavňov. S Láďou Vacinou jsme tam šli na metodickou návštěvu do knihovny. Motorizovaní jsme nebyli, autobusů jezdilo málo, a tak jsme se vydali pěšky z Police přes kopec Klůček. Bylo to v dubnu I. P. 1970. Víím to dost přesně, protože 28. května toho roku se mi narodil syn. Knihovníka jsme nezastihli doma ani v knihovně. Dostali jsme se do jedné místnosti knihovny, kde byl umístěn obecní rozhlas a bylo tam zašupovací okénko, kterým se z vedlejší místnosti mohly vydávat čtenářům knihy. Sice to v praxi takto nefungovalo, ale bylo možné se tudy dostat do knihovny. Tedy pro mne to možné nebylo, ale pro Láďu ano. Já jsem přidržovala okénko a Láďa, který byl na rozdíl ode mne hubený, se nějak zkroutil a úspěšně tuto bariéru překonal. Pak odemkl zevnitř dveře a já jsem mohla vstoupit. Po překonání této překážky dorazil s omluvami knihovník. Dnes přemýšlím, proč pro nás bylo tak důležité se do knihovny dostat, ale to už pro mne asi zůstane zahaleno tajemstvím.

Jak jsem poprvé besedovala o knize

V roce 1964 jsem po knihovnické škole nastoupila do Okresní knihovny v Náchodě. Jedním z mých prvních úkolů bylo besedovat s členkami brigády socialistické práce náchodské Tepny o knize Daniela Granina - Po svatbě. Byla to pěkně silná kniha s budovatelskou tematikou, asi 500 stran. Že bych to chtěla číst, to ani náhodou. Ale termín besedy se neúprosně blížil. Tehdy to pro mne byla černá můra. Oťukávala jsem kolegyni, která už měla v knihovně několikaletou praxi, a ta mi poradila: „Uvař kafe, trochu si s ženskými popovídej o jejich práci a pak jim kousek přečti, určitě tam nějakou zamilovanou ukázkou najdeš a ono to dopadne.“ A dopadlo. Trochu jsem měla zatížené svědomí, že jsem knihu nepřečetla, ale časem to přešlo. Především po návštěvě metodika Státní vědecké knihovny v Hradci Králové, Karla Renče v náchodské knihovně. Nepamatuji si už, s jakým úkolem přijel, ale diskutovalo se o mnohém. A tehdy pronesl tu památnou větu: „Tak dlouho jsem besedoval o té knize, až jsem si ji sám nakonec přečetl.“ V mých představách byl tehdy Karel Renč příkladným knihovníkem a já jsem si v té chvíli uvědomila, jak moje zásady a představy z knihovnické školy dostávají na frak.

Jak jsem jela do Prahy na dovolenou

V náchodské knihovně byl mým ředitelem dr. Jaroslav Suchý. Snad ani nemusím připomínat, že byl významnou knihovnickou osobností. My jsme zpočátku spolu vedli drobné války, mnohdy takové hříčky. Vzpomínám si, jak se novohrádecká knihovna připravovala na soutěž Budujeme vzornou lidovou knihovnu v celostátním kole. V té době jsem tam jezdila skoro denně katalogizovat knížky a i jinak jsem tou dobou měla bohatý pracovní program a v knihovně jsem často byla od nevidím do nevidím. Právě se chystal zájezd kulturních

pracovníků do Prahy, na který jsem se také přihlásila. Bylo to v sobotu a já jsem měla pracovní dobu od 8.00 do 10.00, tedy pouhé dvě hodiny, protože tak kvůli dojíždění pracovala moje kolegyně Hana Bínová (Vičarová), pozdější ředitelka boskovické knihovny. Já jsem se několikrát při zpáteční cestě z Hrádku v náchodské knihovně zastavovala, abych se s dr. Suchým dohodla ohledně poskytnutí volna na zájezd, ale měla jsem smůlu, zastihla jsem ho až v pátek před zájezdem. Naším rozhovorem jsem byla nemile překvapena: pan ředitel mi doporučil, abych si vzala dovolenou. V zájezdovém autobuse se tím všichni bavili, ale já jsem přišla na skvělý nápad, jak si tu hořkou pilulku osladit. Poslala jsem mu z Prahy pohlednici s textem: Srdečný pozdrav z krásné dovolené Vám posílá Marcela. A takový žertík on uměl uznat.

© 2000-2010 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz · knihovna@svkhk.cz